

เทศน์อบรมพระและฆราวาส ณ วัดป่าภูริทัตตปฏิปทาธรรม จ.ปทุมธานี

เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

ธรรมจากหลักธรรมชาติ

งานของหลวงตาเป็นงานที่หนักมาก ไม่ใช่งานธรรมดา มาคราวนี้ก็เริ่มตั้งแต่บัดนี้ จนกระทั่งวันที่ ๒๖ เดือนนี้ถึงจะได้กลับอุดรฯ ช่วงระยะเวลาที่มานี้ไม่มีเวลาว่างเลย ติดกัน เลย รู้สึกหนักมากสำหรับคนแก่รับภาระ เฉพาะอย่างยิ่งขึ้นเวทีเทศน์ มีองค์ไหนไปทามา แข่งสักหน่อยซิในประเทศไทยนี้ ขึ้นเวทีเทศน์บันแก ก็มีแต่หลวงตาองค์เดียวนี้ขึ้นเวทีเทศน์ บันแก องค์เหล่านั้นท่านสบาย ๆ เราขึ้นเวทีเทศน์บันแกด้วย เทศน์มากด้วย บันแกนี้รู้สึก จะทั่วประเทศไทยเสียแล้วแหละ

มาวันนี้จึงมองหน้ามองหลังนะ เพราะเทศน์ที่ไหน ๆ ก็เอาความรู้ที่นอกเทศน์ ๆ สิ่งต่าง ๆ เมื่อใช้ไปมาก ๆ มันก็หมดไป ๆ ที่นี้หลวงตาบัวเทศน์ก็ออกจากพุงเท่ากำปั้นนี้ จะได้อรรถไต่ธรรมมาจากไหนพอที่จะเทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟังได้ วันนี้จึงไม่แน่นอนนักกว่า จะได้อรรถที่ไหนมาเทศน์ให้พี่น้องชาวปทุมธานีเราฟัง เพราะเทศน์ไม่หยุดไม่ถอยก็หมดไป

ภูมิของผู้เทศน์นี่ก็เป็นหลวงตา ป.๓ เรียนจบแค่ประถม ๓ แล้วก็ออก คือแต่ก่อน ไม่มี ป.๔ มีแต่ประถม ๓ สมัยหลวงตาเรียน หลังจากนั้นเขาก็ตั้งประถม ๔ ประถม ๕ ขึ้นเรื่อย ๆ แหะ แหะ หลังจากเราผ่านไปแล้วนะ จึงเรียกได้ว่าหลวงตา ป.๓ เรียนจบแค่ ป.๓ เท่านั้น จะได้ความรู้ที่ไหนมาสอน อยู่ที่นี่ก็ดอกเตอร์ปริญญามีมากน้อยเพียงไร มีน้อยเมื่อไร เอาหลวงตา ป.๓ มาสอนดอกเตอร์มีอย่างเธอ ก็ยังเหลืออย่างเดียวกับที่เราไปได้มาจาก มหาวิทยาลัยขอนแก่น ดอกเตอร์หลวงตาบัว ป.๓ เราอาจจะจัดเอานั่นมาสู้ก็ได้ เพราะเราก็คือดอกเตอร์เหมือนกัน ไปที่ไหนไม่ได้แล้วเราก็จัดดอกเตอร์มหาวิทยาลัยขอนแก่นเอามาสู้ที่นี่ก็ดอกเตอร์ ป.๓ เหมือนกันเห็นไหมล่ะ

ไปเทศน์มหาวิทยาลัยขอนแก่น เขาให้ปริญญาดอกเตอร์ นี่ถ้าแปลภาษาของเราโดยตรง เขาว่าดุขภูิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ดุขภูิก็แปลว่าเหมือนหัวตอ ไม่มีความรู้อะไรเลย คือนิ่งอยู่นั่นละ ขึ้นธรรมมาสน์แล้วก็ไม่มีอะไรจะเทศน์ ดุขภูิแปลว่านิ่ง สงบนิ่ง กิตติมศักดิ์ก็สักแต่ว่ามีสักแต่ว่าได้ สักแต่ว่าได้บัณฑิต ดุขภูิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สักแต่ว่าได้บัณฑิตแบบจนตรอก คือนิ่งอยู่อย่างนั้นแหละ ไม่มีความรู้ ทางมหาวิทยาลัยขอนแก่นเขาให้ดุขภูิบัณฑิต

ต่อไปนี่ก็น่ากลัวเหมือนกันนะ เราชู่เอาไว้พูดตรง ๆ นะ เราไม่ต้องการ มีหลายที่หลายทางที่จะมาให้ดอกเตอร์เรา เราบอกเราไม่เอาเราว่าอย่างนี้เลย เราไม่ได้มาหา

ดอกเตอร์นี่วะ เรามาหาทองคำหาดอลลาร์หาเงินต่างหาก เอามาให้เรา ๆ เอาหมด ไร่ ดอกเตอร์นี่เราไม่เอา พุดตรง ๆ อย่างนี้นะ เรามาหาทองคำมาหาดอลลาร์เงินสตอุมชาติ ไทยของเรา ดอกเตอร์มันอุมไม่ได้หรอก ดอกเตอร์มันอุมชาติไทยไม่ได้ ดีไม่ดีได้ดอกเตอร์ มาแล้ว ได้ความรู้มาก ๆ ถลุงชาติบ้านเมืองก็ได้นี่นะ ถัดดอกเตอร์เลวทรามเป็นอย่างนั้นนะ

ถัดดอกเตอร์เลว ใจหยาบใจทราม ได้ความรู้มามาก ๆ แล้วเป็นเครื่องมือถลุงชาติ ตัวเองด้วยความสกปรก โดยอาศัยวิชาดอกเตอร์มาก็มี ไม่ใช่เราหาเรื่อง ผู้ดีเราไม่ว่านะ เรา ว่าผู้เลว มีเยอะอยู่นะ จึงสลดสังเวชนะเราพุดจริง ๆ เรียนความรู้วิชามาแทนที่จะมาทำ ประโยชน์ให้โลก กลับเอาความรู้นี้มาเผาโลกเผาชาติไทยของเรามีน้อยเมื่อไร ความรู้ สกปรกมีเยอะนะ

นี่ละภาษาศรรรมให้พี่น้องทั้งหลายฟังเอา เราไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามผู้หนึ่งผู้ใด ธรรมมีบอกว่ามี ไม่มีบอกว่าไม่มี ดีบอกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่ว จึงเรียกว่าธรรม ไม่ลำเอียง ธรรมนี้เหนือโลกจึงนำมาสั่งสอนโลกได้ ผิดถูกดีชั่วประการใดธรรมสอนได้ทั้งนั้น นี่เรานำ ศาสนามาสอนพี่น้องทั้งหลายนี้ ไม่ใช่ตัวหลวงตาบัววิเศษวิโสมาจากไหน นำธรรม พระพุทธเจ้าต่างหากมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ใครที่ชั่วที่เลวทรามดั่งที่กล่าวมานี้ ให้รีบปรับ เนื้อปรับตัวถ้าไม่ยอมให้ชาติไทยล่มจม นี่เป็นภัยต่อชาติของเราอย่างมาก เรียนความรู้วิชา มามาก ๆ แทนที่จะมาทำประโยชน์ให้ชาติไทย กลับมาเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ชาติไทยของ เรามีอย่างเหวอ

เราเกิดมาในชาติไทย พ่อแม่ของเราเป็นไทย ทำไมเราจึงเป็นยักษ์เป็นผีทำลายชาติ ไทยของเรา เท่ากับทำลายพ่อแม่ของเราโดยตรงนั่นเอง ให้พากันพินิจพิจารณานะพี่น้อง ทั้งหลาย เราเป็นชาวไทยให้รักชาติไทย อย่ารักพุงของเจ้าของ อย่ารักความชั่วช้าลามกซึ่ง เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ชาติไทยของเรา พร้อมกับพ่อแม่ของเราเป็นคนไทย เผาไหม้ไปหมด นี้ลูกอกตัญญู ลูกไม่เห็นบุญเห็นคุณของชาติตัวเอง ไม่เห็นบุญเห็นคุณของพ่อแม่ซึ่งเป็น ชาวไทย ไปเรียนความรู้มาแทนที่จะมาทะนุถนอมบำรุงชาติไทยและพ่อแม่ของตนซึ่งเป็น ชาวไทย กลับมาเผาไหม้พ่อแม่ของตนเองโดยไม่รู้สึกรู้สิดัว แล้วภูมิใจด้วยคนประเภทนี้นะ มี หรือไม่มีให้ไปพิจารณาเอง

ธรรมพระพุทธเจ้าท่านสอนอย่างนี้ ท่านไม่ได้สอนแบบลูป ๆ คล่า ๆ ลูปหน้าปะ จมูก อย่างนั้นไม่ใช่ธรรม ธรรมต้องสอนอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีที่ว่าลูป ๆ คล่า ๆ หรือลูป หน้าปะจมูก ไม่ใช่ธรรม ธรรมต้องเหนือทุกอย่าง สิ่งไหนผิดบอกว่าผิด สิ่งไหนถูกบอกว่า ถูก พวกเราทั้งหลายเป็นชาวพุทธด้วยกัน ขออย่าเป็นชาวผีมาทำลายพระพุทธเจ้าและชาติ ไทยของเราซึ่งเป็นชาติแห่งชาวพุทธ ถ้าหากว่ามีแต่คนประเภทนี้แล้วเมืองไทยเราจมได้จริง ๆ จะไม่มีเหลือเลย

ต้องมีคนดี เรียนมาแล้วให้นำวิชาความรู้นั้นมาปฏิบัติต่อหน้าที่การงานของตน ที่จะ
เป็นผลเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองของตนเป็นลำดับ ๆ ไป ต่างคนต่างเรียนมา ต่างคน
ต่างนำความรู้วิชานั้นมาเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองของเรา สมชื่อว่าเรียนมาเพื่อจะเป็น
หลักเป็นเกณฑ์ เป็นเนื้อเป็นหนังต่อชาติไทยของเราจริง ๆ ไม่ใช่มาเป็นเปรตเป็นผีกัดตับ
กัดปอดประชาชนพี่น้องชาวไทยของเรา กลายเป็นอาหารว่างของพวกเปรตพวกผีนี้เสียจน
ได้ ใช้ไม่ได้นะ ขอให้พิจารณาแก้ตัวเอง นี่ละภาษาธรรม ธรรมออกสนามพี่น้องทั้งหลายให้
ฟังเอา

กิเลสออกสนามมันกำลังเป็นพินเป็นไฟ บ้านเมืองไทยของเรากำลังจะล่มจม นี่คือ
กิเลสออกสนาม ความสกปรกกรงรัง ความไม่มีละอายต่อบาปต่อกรรม นี่คือกิเลสออก
สนาม ไปที่ไหนแตกกระจัดกระจายไปหมด แล้วก็ล่มจมได้ชาติไทยของเรา ถ้าให้กิเลส
ออกสนามอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ จะไม่มีอะไรเหลือ เหลือแต่ชื่อชาติไทย ความล่มจมฉิบหายจม
ไปหมดทั้งชาติเป็นของดีแล้วหรือ ให้พากันพิจารณานะ

เราเป็นลูกชาวพุทธควรคำนึงถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ อันเป็นหลักชีวิต
จิตใจของเราชาวพุทธบ้าง อย่าให้แต่กิเลสล้อมหน้าล้อมหลัง กัดตับกัดปอดตัวเองและ
ส่วนรวมโดยไม่รู้ตัว ที่ไปกวนไปโกยเอาของเขามากินนั้น นั่นละคือไฟบรรลัยกัลป์ นั่นคือ
ทองแดงเข้ามาเผาฟุ้งของเจ้าของ ตายแล้วจมลงในนรกเผาในนรกไม่มีวันสิ้นวันสุด ใครไม่
เชื่อพระพุทธเจ้า ก็ให้สั่งสมขึ้นให้มากนะ อย่าทำทนายพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าคือศาสดา
องค์เอก ตรัสรู้แล้วด้วยความบริสุทธิ์พระทัย สั่งสอนโลกด้วยความเมตตา

มีบอกว่ามี จริงบอกว่าจริง ดีบอกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่ว จึงเรียกว่าธรรม ไม่มีคำว่า
ลำเอียง คำว่าลำเอียงไม่มี มีแต่ของจริงล้วน ๆ ทั้งนี้มาสอนพวกเราชาวไทย จึงขอให้ต่าง
คนต่างนำธรรมะมาปฏิบัติตัวเอง หากผิดถูกประการใดที่เรายังไม่รู้สึกตัว หรือมันเคยดีอมา
บ้างแล้ว ก็ให้นำธรรมะเข้าไปประจักษ์ความดีต่อต้านของตน จะเป็นความสะอาดสะอาดอัน
ขึ้นมา หน้าที่การงานที่เราทำลงไปด้วยหลักวิชาที่เราเรียนมา ก็จะเป็นประโยชน์แก่ตัวเอง
สงบรวมเย็นทั่วชาติบ้านเมืองของเรา

อย่าพากันหาแต่เรื่องกอบเรื่องโกย เรื่องเหล่านี้มันเป็นเรื่องเปรตเรื่องผี เรื่องโจร
เรื่องมารทำลายชาติของเรา อย่างนำมาใช้ถ้าไม่ยากให้บ้านเมืองล่มจม อย่าตีหน้าเฉยนะ
บาปไม่ได้ตีหน้าเฉย นรกไม่ได้ตีหน้าเฉย คนทั้งเมืองไทยไม่ได้ตีหน้าเฉย ทุกข์ก็ทราบ
ทุกข์ ร้อนก็ทราบว่าร้อน เพราะมีหัวใจด้วยกัน ไม่ใช่มีหัวใจแต่เราผู้กอบโกยกัดตับกัดปอด
เขาอย่างเดียวนะ เขาก็มีหัวใจเหมือนกันกับเรา นอกจากเขาไม่พูดเท่านั้น นี่จึงได้นำธรรมะ
มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ตามที่นำธรรมะมาออกสนามให้ทราบทั่วกัน

เวลานี้บอกว่าธรรมออกสนาม กิเลสออกสนามเราเห็นทั่วดินแดนแล้วเป็นยังงัยบ้าง ไปที่ไหนมีแต่ไฟแต่ไฟเดือดร้อนไปทั่วทุกหย่อมหญ้า ไว้ใจกันไม่ได้นะ เรื่องกิเลสออกสนามไว้ใจกันไม่ได้ ตัวเองก็ไม่มีทางที่จะเชื่อตัวเองได้ในทางที่ถูกที่ดี นอกจากรอลมหายใจหยุดเท่านั้นเอง พอลมหายใจขาดสะบั้นก็ปั้งลงในนรก กิเลสมันหลอกนะว่านรกไม่มี แล้วกิเลสมันไม่ปรับเคราะห์รับกรรมในนรก ผู้ทำกรรมชั่วนั้นแหละเป็นผู้ที่จะรับเคราะห์รับกรรมในนรก ไม่ใช่ผู้อื่นผู้ใด อย่าทำทนายพระพุทธเจ้า อย่าทำทนายธรรม

ธรรมนี้เป็นธรรมชาติที่ให้ความร่มเย็นแก่โลกมานานแสนนานแล้ว ไม่ใช่เป็นเครื่องหลอกดวงโลก เป็นธรรมที่ให้ความร่มเย็นแก่โลกมานาน บาบมี บุญมี นรกสวรรค์มี มากี่ กัปก็กัลป์ไม่มีใครนับได้เลยเพราะนานแสนนาน แล้วใครจะเป็นผู้สามารถอาจหาญไปปลาล้างบาปไม่ให้มี บุญไม่ให้มี นรกสวรรค์ไม่ให้มี แล้วสนุกทำบาปทำกรรม โภยเอาไฟนรกมาเผาตัวเองสด ๆ ร้อน ๆ ทั้งที่ยังไม่ตายนี้มันสมควรแล้วหรือ ให้พิจารณาถ้าเราเป็นมนุษยชาติแห่งชาวพุทธแล้ว ให้ระลึกไว้ไว้ ไม่รู้จักจริง ๆ

อย่าทำทนายพระพุทธเจ้านะ สิ่งของเงินทองที่ได้มามากน้อยด้วยความกอบความโกยทุจริตนั้น เขาไม่รู้แต่เรารู้ เราเป็นผู้ทำเราเป็นผู้รู้ กรรมเป็นของเราไม่ใช่เป็นของผู้อื่นผู้ใดเลย กรรมนั้นแหละจะเผาเราผู้ที่เก่ง ๆ ใครเก่งทางไหนเจอทางนั้น ๆ เพราะดีมีอยู่ในโลกชั่วมีอยู่ในโลก เป็นประจำมาตั้งแต่กาลไหน ๆ หลังจากนั้นแล้วก็นรกมีอยู่ในโลกมาประจำตั้งแต่กาลไหน ๆ นรกมีที่หลุมใครชี้แจงได้ ไม่มีใครรู้ ตากิเลสมันไม่รู้ มันรู้แต่ความอยากความทะเยอทะยานความดีความดีดิน ใต้ไม่พอกินไม่พอ อะไรไม่พอทั้งนั้น มันไม่ได้เห็นเรื่องบาปเรื่องบุญเรื่องนรกสวรรค์ ดังพระพุทธเจ้าท่านทรงเห็นทรงรู้มาแล้วด้วยโลกวิทู คือรู้แจ้งโลกอย่างชัดเจน ไม่มีอะไรปิดบังลึกลับ

แล้วเราคนไหนไปเห็นนรก ท่านแสดงไว้ว่านรกมีถึง ๒๕ หลุม คนตาบอดเห็นได้ยังงัย นอกจากจะไปปลาล้างนรกว่าไม่มีเท่านั้น คนตาดีคือศาสตาดองค์เอก ทรงโลกวิทู รู้แจ้งเห็นจริงโลกทุกสัดทุกส่วนมาแล้ว จึงนำมาสอนโลกด้วยความเมตตา เราทำไมจึงจะตั้งคำถามหาญต่อสู้อุพระพุทธเจ้า ถ้าไม่ยอมจมทั้งปวงให้รับแก้ไขตัวเองนะ ศาสดาเป็นศาสดา พระพุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ใครเกิดมาไม่ได้พบพระพุทธศาสนาหรือพบแต่ไม่ยอมรับนับถือ นั้นเรียกว่าเศษมนุษย์เท่านั้นเอง ถึงจะเสกสรรปั้นยอดตัวเองว่าเป็นอินทร์เป็นพรหมสูงขนาดไหนก็ตามก็มีแต่ลมปาก ความจริงไม่ได้อำนวย

เราจึงต้องปฏิบัติให้ตรงกับความจริงที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้ว ด้วยความสัตย์ความจริงทุกอย่าง นี่ถึงจะถูกต้อง นรก ๒๕ หลุมฟังซินะ ใครอาจหาญว่านรกไม่มี ศาสดาดองค์เอกโลกวิทู รู้แจ้งเห็นจริงแล้วจึงมาสอน ยกตัวอย่างเพียงศาลาหลังนี้ ต่างคนต่างมาเห็นด้วยกันนี้ ปฏิเสธได้ไหมว่าศาลาหลังนี้ไม่มี เพียงเท่านั้นเราก็พอเป็นตัวอย่างได้

แล้ว ทีนี้คำว่านรก ๒๕ หลุมนี้ พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์สอนแบบเดียวกัน รู้แบบเดียวกัน เห็นแบบเดียวกันหมด พระพุทธเจ้ามีจำนวนน้อยเมื่อไรที่ได้มาตรัสรู้ในโลกของเราเนี่ย ตั้งกั๊กกั๊กกั๊ก ตรีสรู้องค์นี้ตรัสรู้แล้วก็มารู้อันที่มีที่เป็น บาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน เปเรต สัตว์ประเภทต่าง ๆ เต็มท้องฟ้ามหาสมุทร เห็นอย่างเดียวกันนี้หมด แล้วนำมาสั่งสอนโลกแบบเดียวกัน

ไม่มีพระพุทธเจ้าพระองค์ใดที่สอนแหวกแนวกันไม่เคยมี เพราะเห็นอย่างเดียวกัน จะให้สอนอย่างอื่นได้ยังไง รู้อย่างเดียวกันจะให้สอนอย่างอื่นได้ยังไง ต้องสอนแบบเดียวกันเพราะเห็นแบบเดียวกัน รู้แบบเดียวกัน ด้วยความเมตตาสัตว์โลกนั่นเอง การสั่งสอนไม่ใช่สอนเพื่อโอ้อวด พระพุทธเจ้าท่านพอทุกพระองค์แล้ว ท่านไม่หวังเอาอะไร ใครจะชมเชยสรรเสริญยกยอท่านว่า พุทธ ธรรม สรรณ คจฺฉามิ ก็ตาม นี่เป็นผลประโยชน์สำหรับผู้กล่าวถึง ผู้ยึดผู้เกาะพระพุทธเจ้า สำหรับพระองค์พอทุกอย่างแล้ว สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนเกินทั้งหมด พระพุทธเจ้าไม่เอาเพราะพอแล้ว นิพพานคือความพองพอนั่นเอง พออยู่ภายในจิตในใจไม่พองอยู่สถานที่ใด

ธรรมเหล่านี้พระพุทธเจ้าแสดงไว้มากก็กั๊กกั๊กแล้วนะ เราอย่าเข้าใจว่ามาแสดงเพียงพระพุทธเจ้าของเราพระองค์เดียวว่า บาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี พรหมโลก นิพพานมี เปเรตมีสัตว์ประเภทต่าง ๆ ทั่วแดนโลกธาตุนี้มี นี่สอนอย่างเดียวกันหมด เพราะสิ่งเหล่านี้มีมาอย่างนั้นตั้งเดิม ถ่ายทอดกันมาเรื่อย ๆ เหมือนกับเรือจมน้ำ เอ้า เรือจมน้ำนี้ นักโทษคนนี้ออกคนนั้นเข้า ๆ นักโทษไม่เคยร้าง เพราะสัตว์โลกทำกรรมอยู่ตลอดเวลา ต้องถูกจับถูกไล่เข้าเป็นนักโทษอยู่ตลอดเวลาอย่างนี้

อันนี้นรกก็เหมือนกัน ยิ่งผู้ที่จะไหลเข้าสู่เวลานี้ยิ่งมากนะ เพราะมีความสมัครทำความชั่วช้าลามก ด้วยความอยากความทะเยอทะยาน ความลึมเนื้อลึมตัว ความกินไม่อิ่มพอ นี่ละมันลากมันจูงสัตว์ทั้งหลายให้ลงนรก ต่างคนก็ต่างดิ้นต่างดิ้นแบบเดียวกัน ก็ดิ้นเพื่อลงนรกนั่นเองจะดิ้นไปที่ไหน ถ้าดิ้นหาคุณงามความดี เอ้อ นั่นดิ้นเพื่อไปสวรรค์ ไปได้ ๆ ไม่สงสัย เช่นเดียวกับเขาทำความชั่วแล้วไปนรก ผู้ทำความดีเพื่อไปสวรรค์ก็เป็นแบบเดียวกัน ไม่มีอะไรผิดแปลกจากกันแม้ชนิดหนึ่งเลย

นี่ละศาสดาองค์เอก ท่านสอนอย่างนี้ เฉพาะอย่างยิ่งพระสมณโคดมของเรานี้ท่านสอนไว้เป็นปัจจุบัน องค์ที่ผ่านมาแล้วก็กั๊กกั๊ก เราไม่ต้องพูดว่าพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้นี้เป็นล้าน ๆ ๆ ให้เรานับตั้งแต่วันเกิดมา จนกระทั่งถึงวันเราตายไปว่า พระพุทธเจ้าหนึ่งองค์ สององค์นี้ตายทิ้งเปล่า ๆ ไม่ครบพระพุทธเจ้านะ นานไหม พระพุทธเจ้าตรัสรู้มากก็กั๊กกั๊ก ตรีสรู้องค์มาเรื่อย ๆ จนกระทั่งบัดนี้ แล้วต่อไปยังจะตรัสรู้ต่อไปอีก เช่น ภัทรกัปนี้ก็มีพระพุทธเจ้า ๕ พระองค์ ท่านก็บอกไว้โดยถูกต้อง องค์ที่สี่คือพระสมณโคดมเรา องค์ที่ห้า

คือพระอริยมेटไตรย จะมาต่อในภัทธกัปนี้ แต่ละกัป ๆ มีพระพุทธเจ้ามาประจำ ๆ กัปนั้น ๆ มีมากมีน้อย ถ้าเป็นภัทธกัปก็มีพระพุทธเจ้าหลายพระองค์น้อย ถ้าเป็นกัปธรรมดาก็มีองค์หนึ่งสององค์มาตรัสรู้

เวลามาตรัสรู้ก็มาตรัสรู้สิ่งที่มีอยู่ในโลกธาตุนี้แหละ ในโลกธาตุแดนสมมุติก็คืออะไร ตั้งแต่แรกขึ้นมาถึงพรหมโลก จากนั้นก็เรียกนิพพาน อันนั้นแดนวิมุตติ ฟันไปแล้วท่านก็ให้ชื่อให้นามเอาไว้ องค์ไหนมาตรัสรู้ก็มาตรัสรู้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด จะให้ท่านสอนว่ายังไง ถ้าสอนอย่างอื่นก็ไม่ใช่พระพุทธเจ้า ต้องสอนตามหลักความเป็นจริงที่ทรงรู็ทรงเห็นอย่างไร และทรงรู็ทรงเห็นแบบเดียวกันก็มาสอนแบบเดียวกัน บาปอย่าทำก็มาสอนอย่างเดียวกัน

อย่างท่านแสดงไว้เป็นหลักเป็นกฎเกณฑ์ก็ว่า สัพพปาปสฺส อภฺรณํ การไม่ทำบาปหนึ่ง กุสลสุสฺสสมฺปทา การยังกุศลคือความเฉลียวฉลาดในทางอรรถทางธรรมทั้งหลายให้ถึงพร้อมหนึ่ง สจฺจิตฺตปริโยทปนํ การทำจิตของตนให้ผ่องใสจนกระทั่งถึงความบริสุทธิ์หนึ่ง เอตํ พุทฺธานุสาสนํ นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย เรียกว่าทุก ๆ พระองค์สอนแบบเดียวกันหมด ไม่มีคำว่าการทำบาปแล้วได้บุญ การทำบุญแล้วได้บาป การไม่สนใจชำระจิตใจของตนแล้วไปนิพพาน อย่างนี้ไม่เคยมี ต้องละบาปแล้วบำเพ็ญบุญก็ได้บุญขึ้นมาแล้วชำระจิตใจของตนด้วยจิตตภาวนา ชำระสะสางจิตที่เต็มไปด้วยความโลภก็ให้ชำระมันลงไป

อย่าให้มันโลภมาก โลกจนจะเป็นจะตาย โลกจนไม่มีป่าช้า นี่โลกเผาตัวเอง ความโลภมากนี้แหละทำให้โลกให้จมน ทำเจ้าของให้จมน โลกเท่าไรก็ยิ่งตืดยิ่งดินตามความโลภ โลกมากเท่าไรยิ่งตืดยิ่งดิน ก็เลิสสร้าง ความหวังหลอกไว้ข้างหน้า หวังจะเป็นอย่างนั้น หวังจะเป็นอย่างนี้ เอ้า ได้เท่าไรมาไม่พอ สร้างตึกสร้างร้านสร้างโรงหอโรงแรมต่าง ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างมีแต่จะเอา ๆ ส่วนที่จะจมนไม่คิด สร้างความหวังหลอกไป ๆ เวลาทำลงไปแล้ว มันไม่ขึ้นไปตามความโลภความอยากความทะเยอทะยานนั้นซี เมื่อผิดหวังแล้วเป็นยังไง จม ๆ นี่เห็นไหมความโลภพาคนให้ล่มจมมามากต่อมากแล้ว พระพุทธเจ้าก็สอนอย่างนี้

ถ้าเราไม่เชื่อ เอ้า ให้พากันโลกให้มาก ๆ นะ กลับไปนี่ผู้หญิงคนหนึ่งให้ไปหาผัวสัก ๓๐ คน ผู้ชายก็ไปหาเมียสัก ๕๐ คนเอามาแข่งพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าสอนว่าให้มีผัวคนเดียวเมียคนเดียว อดบิณฑุตา ให้มีความมกน้อย ให้มีเพียงผัวเดียวเมียเดียวเท่านั้นจะมีความสงบร่มเย็นเป็นสุข ผากเป็นผากตายต่อกันได้ ชื่อสัตย์สุจริตต่อกัน เป็นที่อบอุ่น เป็นฝั่งเป็นฝา เป็นหลักเป็นเกณฑ์ นี่พระพุทธเจ้าสอนว่าอย่างนั้น เอาแข่งพระพุทธเจ้าซี เอาความโลภนี้ไปแข่งพระพุทธเจ้าถ้าว่ามันเก่งจริง ๆ

กลับไปบ้านนี้ผู้หญิงก็ไปหาผัวสัก ๓๐ คน ไม่ต้องเอามากเป็นขั้นทดลองก่อน กลับไปบ้านนี้ให้ไปหาผู้ชายมาเป็นผัวสัก ๓๐ คน ผู้หญิงก็ไม่ต้องเอามากละ เป็นขั้นทดลอง

ดูเสียก่อนเอามาแข่งพระพุทเจ้า แล้วผู้ชายไปหาเมียมาสัก ๓๐ คนเอามาแข่งเมียที่ติด
แนบอยู่ข้างหลัง ไปเอาหญิง ๓๐-๔๐ คนมาแข่งเมียจะเป็นยังไง แล้วเมียนั้นก็ให้ไปเอาผัว
มาสัก ๓๐ คนเท่านั้นละ ฟังให้ตึนะ ๓๐ คน ๓๐ ควย ผู้ชายก็ให้ไปหาเมียมา ๓๐ ที เมีย
เรามีทีเดียวสู้เขาไม่ได้ ไปเอามา ๓๐ ที แต่ละคน ๆ มันก็มีทีเดียว ๆ แล้วมาแข่งเมียเรา
ทำไม มันมีมากมีมายิ่งกว่าเมียเราไปไหน

เอามาแข่งถ้าว่าเก่งจริง ๆ ว่าธรรมะพระพุทเจ้าไม่เป็นของจริง ให้เอามาแข่ง ใน
คืนวันนี้จะเห็นกันวันนี้ ไฟบรรลัยกัลป์จะเผาในบ้านในเรือน ทุกบ้านทุกเรือนแหลกลไปหมด
ในคืนวันนี้เอง นี่เห็นไหมประจักษ์ไหม พระพุทเจ้าสอนว่าให้มีผัวเดียวเมียเดียว มีความ
สงบร่มเย็นขนาดไหน ท่านไม่ได้สอนว่าให้ละให้ถอดให้ถอนให้หมด กามกิเลสครองบ้าน
ครองเรือนอย่าให้มี พระพุทเจ้าไม่ได้สอนอย่างนั้น เราอยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติไปตามกำลัง
ความสามารถของเรา ต้องมีครอบครัวเหี้ยเรือนมีผัวมีเมีย พระพุทเจ้าก็ไม่ห้าม ให้มี แต่
ให้มีผัวเดียวเมียเดียว ถ้ามีมากกว่านั้นเป็นไฟ หลิงกาฝาก ชายกาฝาก เผาบ้านเผาเรือน
ครอบครัวไม่มีเหลือ ลูกเล็กเด็กแดงถูกเผาไหม้ไปหมด ต่างคนต่างไปหาสองผัวสามเมีย
เข้ามาแล้วเป็นอย่างนั้น

ท่านเห็นว่าเหล่านี้เป็นพินเป็นไฟ ท่านจึงตัดอกไม่ให้เข้ามายุ่ง ให้มีเฉพาะหลัก
ธรรมชาติอย่างเดียว ธรรมชาติคือมีผัวเดียวเมียเดียวเท่านั้น อยู่จนกระทั่งวันตายก็หาความ
ทุกข์ไม่ได้ มีแต่ความสุข ผากเป็นผากตาย มีความอบอุ่นเป็นฝั่งเป็นฝา ฟังเป็นฟังตายกัน
ได้ นี่ละธรรมพระพุทเจ้าท่านสอนท่านสอนไว้อย่างนี้ ถ้าปฏิบัติตามนี้แล้วไม่ต้อง
เดือดร้อนวุ่นวาย ไม่มีการระแคะระคายกันระหว่างผัวกับเมีย หาสสมบัติเงินทองข้าวของมา
ได้มากน้อยเป็นอวัยวะเดียวกัน ผากเป็นผากตาย ได้มาเฉลี่ยเผื่อแผ่เลี้ยงกันทั้งครอบครัว
ลูกเต้าหลานเหลน ด้วยความเป็นอรรธเป็นธรรมด้วยกัน เย็น ถ้าปฏิบัติตามพระพุทเจ้า
สอนแล้วจะเย็นไปหมด

ครอบครัวไหนก็ให้มีอย่างนั้น อย่ายุ่งผู้หญิงคนอื่น ผู้ชายคนอื่นอย่าเอามายุ่ง นั่นคือ
พินคือไฟพระพุทเจ้าสอนไว้ เราปฏิบัติตามนั้นก็ไม่มีพินมีไฟมาเผาเรา ถ้าฝืนอันนี้ไปลอง
ดูซิ ที่ว่านี่เอามาทดลองดู เอามาแข่งพระพุทเจ้าถ้าว่าธรรมพระพุทเจ้าไม่เป็นของจริง
แล้วให้ไปหาเมียอย่างนี้ซิ แหลกลทันทีเลย นี่ยกตัวอย่างให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เรื่องกาม
กิเลสคือความโลภ ตัวนี้เป็นตัวสำคัญมาก มันให้โลภสิ่งนั้นสิ่งนี้ ออกไปจากกามกิเลสได้ไม่
พอนั่นเอง ได้เข้าไป ๆ เผาแหลกลเข้าไป ๆ หาความสุขไม่ได้จนตาย

นี่ละความโลภทำลายคน มันทำลายไปทุกแห่งทุกมุมหลายสันพันคม ออกจากระคะ
ตัมหาที่ไม่มีเมืองพอดตัวเดี๋ยวนี้แหละเป็นสำคัญ โลภก็โลภมาเพื่อระคะตัมหา ได้อะไรมาก็
เพื่อระคะตัมหา ทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อระคะตัมหา มันเผาอยู่ในหัวใจตลอดเวลา คนมีเมีย ๑๐

เมีย คนมีผิว ๑๐ ผิว เข้าใจว่าเขาสร้างหอวิมานแข่งพระพุทธเจ้าได้เทรอนั้นละคือสร้างไฟเผาหัวอกตัวเอง ชีวิตจิตใจยังมีอยู่ที่ตามเผาได้ทั้งนั้น นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าท่านเป็นอย่างนี้

เราเป็นลูกชาวพุทธขอให้เชื่อธรรมพระพุทธเจ้า ตรัสรู้มาก็พระองค์ ๆ สอนแบบเดียวกันหมด ท่านสอนไว้อย่างนี้ ท่านไม่ได้สอนไว้แบบที่การ์ตูนเขาเขียน จะยกนิทานการ์ตูนมาให้ฟัง เขาออกทางหนังสือพิมพ์ ไม่ได้แหวกแนวอย่างนี้นะ การ์ตูนเขาเขียนแหวกแนวเป็นข้อคิดให้พวกเราทั้งหลายได้ยินได้ฟัง คือมันมีศาลพระภูมิอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ ร่มไม้ใหญ่เขาทำศาลพระภูมิไว้ที่นั่น แล้วมีกระถางธูปอยู่ใต้ศาลพระภูมิ ที่นี้ก็มีรูปบุรุษคนหนึ่งกำลังจุดธูปจะปักเสียบ จะขอคำวิงวอนอะไรก็ไม่ทราบ ที่นี้ปู่ใหญ่ที่อยู่บนศาลพระภูมินั้นก็ถามลงมาทีเดียว คือปู่ใหญ่ที่เขาไปกราบไหว้วิงวอนขออะไรก็ไม่ทราบ ทางนั้นก็ถาม

ทำอะไร ปู่ใหญ่ที่อยู่บนศาลพระภูมิถามลงมาว่าทำอะไร ทำทำเป็นขู ๆ นะ

อ้อ ลูกข้างนี้มีความทุกข์มาก ไอ้คนที่จุดธูปบูชาอยู่นี่นะ ลูกข้างนี้มีความทุกข์มาก

เป็นทุกข์เพราะอะไร อยู่บนศาลพระภูมิถามลงมา

เป็นทุกข์เพราะปฏิบัติตามปู่ฉันแหละ

ปู่สอนว่ายังไงถึงได้เป็นทุกข์

ปู่สอนว่าให้มีความปรารถนาน้อย

แล้วเธอไปทำยังไงล่ะ

ไปมีเมียน้อย

เห็นไหมล่ะ ปู่ก็หมดทำ มันแหวกแนวไปอย่างนั้นละ นี่เป็นเครื่องสาธกเห็นไหม ปู่ก็หมายถึงธรรมอันใหญ่หลวงนั่นเอง ครอบโลกครอบสงสาร ธรรมให้ความร่มเย็นแก่โลก เทียบกับปู่ที่อยู่บนศาลพระภูมินั้นแหละ อันนี้พวกจุดธูปจุดเทียนก็พวกเรานี้แหละ พวกนั่งแถวนี้รอบ ๆ ด้านนี้ คนนี้ก็จุดธูปเทียนอยากได้ผัวน้อย คนนั้นก็จุดธูปเทียนอยากได้เมียน้อย ครั้นได้มาแล้วมันมาเผาแล้วก็มาจุดธูปเทียนแก้บน อยากได้เมียใหญ่ เมียน้อยมันเป็นทุกข์ เมียใหญ่ก็ติดแนบอยู่กับหลังมันแล้วมันไม่สนใจ นี่ละความโลภไม่พอมันเป็นอย่างนี้ให้ท่านทั้งหลายพิจารณาเอา เขาเขียนนั้นเป็นคติเตือนใจได้มากนะ เราจึงได้นำมาสอนพี่น้องทั้งหลาย

ใครก็ตามถ้าไม่เชื่อธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วจะต้องล่มจม ในชีวิตนี้ก็เห็นประจักษ์ยกตัวอย่างเช่นอย่างกล่าวมาตะกี้ นี้ กลับไปบ้านให้ไปหาผัวกาฝากมา ไปหาเมียกาฝากมาให้เห็นในคืนวันนี้เอง ถ้าฝันพระพุทธเจ้าแล้วเป็นอย่างนั้น ถ้าปฏิบัติตามพระพุทธเจ้าแล้ว ชุ่มเย็นด้วยกัน ผากเป็นผากตาย ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีอะไรอบอุนยิ่งกว่าครอบครัวผัวเมียที่มีความซื่อสัตย์สุจริตผากเป็นผากตายกันได้ ความอบอุ่นอยู่นั้นหมด ความสุขก็อยู่ที่นั่น

ไม่ได้อยู่ที่กองเงินกองทองกองเท่าภูเขาอะ อันนั้นเอามาเผาคนได้ถ้าคนปฏิบัติตัวไม่ดี สิ่งเหล่านั้นเป็นเครื่องเสริมไฟได้สบาย ถ้าเราปฏิบัติตัวดีสมบัติเงินทองข้าวของมีมากน้อย ก็มาเป็นเครื่องสนับสนุนให้เราสร้างตัวให้ดีให้แน่นหนามั่นคง ก็มีความสุขมากขึ้น

เพราะฉะนั้นท่านจึงกล่าวไว้ในธรรมว่า กามคุณ กามโทษ กามโทษได้แก่อย่างทีกล่าวนี้แหละ ไปหาเมียน้อยผัวน้อยมาเต็มบ้านเต็มเมืองเผาตัวเอง นี่เรียกว่ากามโทษกามโหด ทีนี้กามคุณคือยังงัย กามนี้เราละมันไม่ได้ แต่เราปฏิบัติให้ถูกต้องตามแถวธรรม มีธรรมเป็นเครื่องควบคุมรักษาระหว่างผัวเมียแล้ว เมื่อได้ตกลงตัดสินใจร่วมหอร่วมโรงกันแล้ว ให้ต่างคนต่างฝากเป็นฝากตาย ชีวิตจิตใจไว้กับเมีย ชีวิตจิตใจไว้กับผัวคนเดียวนี้เท่านั้น ไม่เห็นผู้อื่นได้ว่าจะมาเป็นมิตรเป็นคู่ฝากเป็นฝากตายได้ยิ่งกว่าผัวและเมียของตนเอง นี่เป็นความสุข อยู่ไหนสบาย อดอึดก็ไม่เดือดร้อนวุ่นวาย

ความอดความอึดมีไปทั่วโลกดินแดน ไม่ได้มีแต่เราคนเดียว มีอดมีอึด เพราะโลกนี้เป็นโลกอนิจจัง ย่อมมีได้มีเสียมีมากมีน้อยเป็นธรรมดา แต่ไม่ได้สร้างพินสร้างไฟมาเผาตัวเองเหมือนที่ว่ากามโทษนี้เท่านั้น ก็เป็นที่พอใจแล้ว นี่เรียกว่ากามคุณ มีเท่าไรก็มาแจกมาแบ่งกันกิน เป็นประหนึ่งว่าอวัยวะเดียวกัน ผัวเมียคู่ครอบครัวของเราเป็นอวัยวะเดียวกัน ชีวิตจิตใจอยู่ด้วยกันทั้งนั้น ต่างคนต่างปฏิบัติต่อกันนี้เรียกว่าเป็นกามคุณ กามเป็นคุณแปลแล้วนะ ผู้ครองเรือนมีศีลธรรมอย่างนี้เป็นคุณ มีความร่มเย็นต่อกัน ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

วันนี้ได้พูดถึงเรื่องศาสนาพระพุทธเจ้าที่มาสั่งสอนสัตว์โลกนี้ สด ๆ ร้อน ๆ ไม่ได้เป็นลม ๆ แล้ง ๆ เป็นนิทานเป็นอะไรอย่างนั้นไม่มีนะ พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ เป็นศาสดาองค์เอก ๆ เหมือนกันหมด ความรู้แจ้งแทงทะลุในความจริงที่มีอยู่ในสามแดนโลกธาตุนี้ รู้อย่างเดียวกันหมด การแนะนำสั่งสอนสัตว์โลกจึงสั่งสอนแบบเดียวกันหมด ไม่ผิดไม่เพี้ยนต่างกันไปเลย

ท่านสอนเรื่องบาปก็ดี บุญก็ดี นรกก็ดี สวรรค์ก็ดี นรกท่านก็บอกว่ามีถึง ๒๕ หลุม หลุมที่หนักมากกรรมมากมหันตทุกข์มากที่สุด เป็นนรกหลุมที่หนึ่ง ท่านก็บอกไว้ประเภทที่จะไปลงนรกหลุมที่หนึ่งที่เป็นมหันตทุกข์ ท่านก็บอกไว้ว่า ฆ่าบิดาหนึ่ง นี่เรียกว่าโทษหนักที่สุด ฆ่ามารดาหนึ่ง ฆ่าพระอรหันต์หนึ่ง ทำลายพระพุทธเจ้าแม่ไม่ตายก็ตามหนึ่ง สังฆเภท ยุยงให้สงฆ์ที่มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกันด้วยหลักธรรมหลักวินัย ให้แตกแยกจากกันหนึ่ง

ในกรรม ๕ ประการนี้ หากพอยังมีสติสังระลึกได้อยู่บ้างแล้วอย่าทำเป็นอันขาด ท่านสอนถึงขนาดนั้นนะ เพราะเป็นกรรมที่หนักมากที่สุด ตกนรกนี้ไม่ทราบว่กักก็กักปล่กว่าจะได้พ้นขึ้นมา พ้นจากนรกหลุมมหันตทุกข์นี้แล้วก็เลื่อนมานรกหลุมที่สองหลุมที่สาม

คุณงามความดี อย่าอาญาหาญชาญชัยในเวลามีชีวิตอยู่นี้ ฟุ้งเพื่อห่อหุ้มรีนเริงบันเทิง ประหนึ่งว่าจะไม่มีป่าช้า จะไม่ตาย และบาปกรรมทั้งหลายที่เจ้าของสร้างเอาไว้ นั้น จะถูกลบล้างไปด้วยความเข้าใจของตัวเอง อย่าหวังจะให้จำเสียดังแต่บัดนี้

นี่อาญาหาญมากการสั่งสอนสัตว์โลก บางที่ยังพูดหยอกเล่นกับลูกศิษย์ก็มี เวลาไปเทศนาว่าการในสถานที่ต่าง ๆ บางทีก็พูดหยอกเล่นกับลูกศิษย์ลูกหาบ้าง เป็นยังไม่ลงเวลา หลวงตาขึ้นธรรมาสน์แล้ว ไม่นั่งตัวสั้นเหมือนหนูกล้วแมวนี่เทรอ เราถามหยอกเล่นกับลูกศิษย์ ไม่ตัวสั้นว้างั้น แต่เราไม่ได้บอกว่า ถ้าตัวสั้น สั้นกล้วจะไม่ได้พืดหัวกิเลสอยู่บนหัวใจ คนให้สั้นกล้วคนกล้วสัตว์กล้วชาติขึ้นวรรณะใดเราไม่เคยมีในหัวใจเรา ถ้าเราสั้นก็สั้นตั้งแต่ จะไม่ได้พืดหัวกิเลสในหัวใจคนให้ขาดสะบั้นลงไปสมใจเจ้าของที่กำลังสั้นเท่านั้นละ นี่จึงพูดอย่างอาญาหาญ ศาสนาพระพุทธเจ้านี้เอก เอามาครองที่หัวใจชิ

อย่าอ่านเพียงตำรับตำราเฉย ๆ อ่านบาปอ่านบุญ สงสัยบาปสงสัยบุญ อ่านไปเท่าไร เรียนไปเท่าไรสงสัยไปตลอด อ่านนรกสงสัยนรก เรียนจ่านรกสงสัยนรก จนกระทั่งถึงนรกก็ หลุมสงสัยไปหมด สวรรค์มีกี่ชั้น ๆ สงสัยไปหมด จนกระทั่งนิพพานสงสัยถึงนิพพาน นี่เพียงความจำเฉย ๆ ไม่ได้เป็นสัตย์เป็นจริงอะไร เอาเป็นหลักเป็นเกณฑ์ไม่ได้ถ้าไม่ได้ ออกมาปฏิบัติ ต้องนำธรรมนั้นมาปฏิบัติแล้วเราจะเห็น

ธรรมที่เราเรียนมามากน้อยในพระไตรปิฎกนั้น เหมือนแบบแปลนแผนผังของเราที่ นายช่างเขาทำไว้เรียบร้อยแล้ว แปลนนี้สำหรับบ้านขนาดนี้ แปลนนั้นสำหรับบ้านขนาดนั้น ๆ เขาทำไว้เรียบร้อยแล้ว ถ้าเราเอาแต่แปลนมากองไว้ในห้องเฉย ๆ ก็มีแต่แปลน ไม่ได้ปรากฏเป็นรูปร่างของบ้านของเรือนขึ้นมา เราเรียนจบพระไตรปิฎกก็คือแปลนแห่งอรรถ แห่งธรรม แปลนแห่งบาปแห่งบุญ แห่งนรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพานเท่านั้น ไม่ใช่บาป บุญ นรก สวรรค์ อันนั้นแปลน เราเรียนแปลนนั้นได้แล้วเราไม่ปฏิบัติ เราก็จำได้แต่แปลน เท่านั้น ก็มีแต่แปลนเต็มหัวใจ คือความจำเต็มหัวใจ

พระไตรปิฎกจะถูกขนาดไหนก็ถูกสำหรับพระไตรปิฎก ไม่ได้ผิด แต่มันผิดที่ตัวของ เราเรียนมาได้แต่ความจำ ไม่ได้นำมาปฏิบัติ ดีไม่ดีทำลายความที่เราเรียนมาอีก ทำลายตัวเอง เช่นว่าท่านให้มีศีล ๒๒๗ ยกตัวอย่างเช่นพระนะ ในพระวินัยปิฎกท่านสอนเรื่องศีล เรื่องวินัยของพระ อันนั้นข้อนั้นห้าม ๆ อย่างนั้น ห้ามไม่ให้ทำอย่างนั้น เราไปทำเสีย เช่น ปาราชิก ๔ ท่านห้ามไม่ให้ทำแต่เราไปทำเสีย เรียกว่าเราทำลายวินัยปิฎกไหมดนั้น นี่เราจำได้ เฉย ๆ ยังไม่แล้ว เราไม่ปฏิบัติตามพระวินัยแล้วยังทำลายพระวินัย จนเจ้าของขาดสะบั้นไป ขาดจากพระภิกษุไปได้ เพราะการทำลายพระวินัยที่เรียนจำมานั้น มันผิดที่ตัวของเราไม่ได้ ผิดที่พระไตรปิฎก

ท่านพูดถึงเรื่องสมาธิ ปัญญา ตลอดถึงมรรคผลนิพพาน นี่เป็นแปลน ท่านแสดงไว้ในธรรมทั้งหลายมือภริกรรมเป็นสำคัญ สมถธรรม วิปัสสนาธรรม เราเรียนจำได้ขนาดไหนก็จำ ศิลก็จำได้แต่ศิลป์ แต่ไม่ปฏิบัติตามศิลป์ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ดีไม่มีแต่หัวโล้นก็ได้ถ้าเป็นพระก็ดี ศิลไม่มีสักตัวทำลายหมดสังหารศิลป์ของตัวหมดเลยก็ได้ เพียงความจำไม่ได้ ประโยชน์อะไร นอกจากสร้างโทษแก่ตัวเองด้วยความอลัชชี ไม่มีความละเอียดรอบคอบทำโทษตนได้

พูดถึงเรื่องสมาธิ ท่านสอนเรื่องสมาธิ เราไม่ได้นำออกมาปฏิบัติ เหมือนแปลนบ้านแปลนเรือนของเราขนาดต่าง ๆ ถ้าเราเอามาปฏิบัติแล้ว แปลนนี้บอกไว้ยังงี้ซึ่งบอกไว้ยังงี้ทำตามแปลนตามขนาดของบ้านเรือนตีกรามบ้านช่องต่าง ๆ ที่แปลนบอกไว้ ก็สำเร็จเป็นรูปเป็นร่างเป็นบ้านเป็นเรือนขึ้นมาจนสมบูรณ์แบบ นั้น นี่ธรรมของพระพุทธเจ้า พระไตรปิฎกทั้งสามนั้นคือแบบแปลนแผนผังของศิลป์ของธรรมของบาปของบุญของนรก สวรรค์นิพพาน ถ้าเราไม่มาปฏิบัติตามก็มีแต่แปลนคือความจำเต็มหัวใจเรา ไม่เกิดผลเกิดประโยชน์อะไร

ศิลป์ไม่มีเสียเราไม่ปฏิบัติ เป็นสูญไปเสีย สมาธิเราไม่บำเพ็ญจิตใจของเราให้มีความสงบร่มเย็น ให้เป็นรูปร่างแห่งสมาธิขึ้นมาที่ใจจากภาคปฏิบัติ มันก็ไม่มีเสีย ถ้าพูดถึงเรื่องปัญญา เฉลียวฉลาดขนาดไหนก็มีแต่ความจำ ว่าเฉลียวฉลาดอย่างนั้น ๆ เราไม่ได้เอาปัญญามาปฏิบัติ ร่างของปัญญาที่เกิดจากภาคปฏิบัติก็ไม่มี มันก็มีแต่ชื่อ ตลอดวิมุตติหลุดพ้น นรก สวรรค์ ไม่มีความหมายอะไรเลย จำได้เฉย ๆ ถ้าเราไม่ปฏิบัติตามแบบแปลนแผนผังคือตำรับตำราที่เราเรียนมา

ถ้าเราปฏิบัติตามนั้นแล้ว ว่านรกให้ละให้เว้น เราก้เว้น นี่เรียกว่าภาคปฏิบัติ ให้ละบาปเราก้ละ นี่เรียกว่าภาคปฏิบัติ บำเพ็ญบุญเราก้บำเพ็ญ นี่เรียกว่าภาคปฏิบัติ เมื่อมีภาคปฏิบัติแล้วผลจะแสดงขึ้นมาทันที ๆ ไม่ว่าบาปว่าบุญ ถ้าบาปพลิกไปทางผิดก็เป็นบาปขึ้นทันที ท่านสอนไม่ให้ทำบาปเราไปทำเสีย มันก็สร้างไฟเผาตัวเองขึ้นมา ท่านสอนให้ทำความดีเราทำความดีก็เป็นความดีขึ้นมา ตั้งแต่เริ่มต้นทำจิตใจให้สงบร่มเย็นจนเป็นสมาธิ เป็นปัญญา เป็นวิมุตติหลุดพ้นขึ้นมาในหัวใจของเรา มันก็เป็นขึ้นมา

พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วจึงมาสอนโลก พระทัยพระพุทธเจ้าเต็มไปด้วยธรรมครอบโลกธาตุ ฟังซิโลกธาตุ กว้างแคบขนาดไหน ธรรมของพระพุทธเจ้าครอบโลกธาตุ คือเต็มหัวใจพระพุทธเจ้ามาครอบโลกธาตุนี้เป็นของเล่นเมื่อไร นี่ละธรรม ที่ว่าธรรม ๆ อาจหาญ ไหมพระพุทธเจ้า ตรัสรู้เพียงพระองค์เดียวเท่านั้นไม่ต้องไปถามใคร ไม่ต้องหาใครมาเป็นสักขีพยานว่าจริงหรือไม่จริง สอนโลกทันทีเลย เพราะรู้จริงเห็นจริง อาจหาญชาญชัยไม่มีใครเกินผู้สิ้นกิเลสแล้ว เป็นผู้ทรงธรรมในจิตทั้งดวงนั้นเลย ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันทั้ง

ดวงแล้ว ความรู้ความสว่างกระจ่างแจ้งครอบทั่วฟ้ามหาสมุทรสุดสาคร ขอบเขตจักรวาล ครอบหมด คือความรู้ของท่านผู้บริสุทธิ์ เป็นอย่างนั้นนะ

นี่ละศาสดาแต่ละองค์ ๆ ท่านทรงธรรมประเภทนี้มาสั่งสอนสัตว์โลก แล้วเหตุใดเรา เป็นชาวพุทธจะเห็นสิ่งเหล่านี้เป็นขี้หมูราขี้หมาแห้งไปได้ แล้วเสกสรรปั้นยอขี้หมูราขี้หมา แห้ง คือกิเลสทั้งหลายซึ่งเป็นของจอมปลอมนี้ว่าเป็นทองทั้งแท่งขึ้นมา ๆ ต่างคนต่างคิด ต่างเดินไปตามมัน แล้วก็ไฟเผาตลอดเวลา ไปที่ไหนบ้านใดเรือนใดเราไม่เคยเห็นไม่เคยได้ ยินว่า เรามีความสุขความสบายเพราะมีเงินมาก ไม่เคยมี มีสมบัติเงินทองข้าวของมากก็ไม่ เคยมี มีแต่เรื่องความทุกข์ มาหา มีแต่เรื่องความทุกข์มาบน ไม่ทุกข์ยังงี้ก็เจ้าของหาแต่ เรื่องความทุกข์ ผลจะให้มีความสุขได้อย่างไร

ก็เพราะความดีความดีนั้น ความทะเยอทะยานนั้นแหละมันพาให้เป็นบ้า แล้วความ ทุกข์ก็กอบโกยเข้ามาหาตัวเอง สิ่งที่น่าปรารถนาก็ลม ๆ แล้ง ๆ ไปไม่เกิดผลประโยชน์อะไร ให้ปฏิบัติตามธรรมชี่ ให้มีความขยันหมั่นเพียร สิ่งใดที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้วว่ามี ดีให้ละ จึงเรียกว่าเราเป็นลูกศิษย์มีครู สิ่งใดที่ดีแล้วให้พากันบำเพ็ญ นี่ละธรรม พระพุทธเจ้า ศาสดาองค์เอกแต่ละพระองค์มาสอนอย่างนี้ละ ธรรมเต็มหัวใจ

เราพูดอย่างอาจหาญชาญชัย ในสามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เคยกลัวกับสิ่งใด เราไม่ เคยกลัวกับสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุ โลกธาตุคืออะไร กามโลก รูปโลก อรูปโลก เป็นแดน แห่งสมมุติทั้งนั้น ใจนี้ได้หลุดพ้นจากสมมุติโดยประการทั้งปวงแล้ว จึงไม่มีความสะทก สะท้านว่าจะกลัวสิ่งเหล่านี้ จะกลัวกับสิ่งเหล่านั้น เราไม่มี เป็นธรรมล้วน ๆ สมควรที่จะ แนะนำสั่งสอนหนักเบาเล็กน้อย ที่เห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟังมากน้อยเพียงไรก็นำ แสดงออก ตามขั้นตามภูมิของผู้มาฟังจะได้รับ ถ้าหากว่าไม่เกิดประโยชน์อะไรก็จะสอนไป หาอะไร ธรรมก็เป็นอย่างนั้น ไม่มีคำว่าโอ้อวด เต็มหัวใจก็ไม่มีความหิวความโหย เรียกว่าธรรม เป็นที่ตายใจของสัตว์โลกได้นี้เรียกว่าธรรม

นี่ก็ได้ปฏิบัติมาเต็มความสามารถของตน จึงได้มาประกาศสอนพี่น้องทั้งหลาย โดย เอาศาสนามาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย และนำอย่างอาจหาญเสียด้วย ไม่ใช่เอาแต่เพียง ลมปาก เรียนตามตำรับตำราสอนพี่น้องทั้งหลาย เอาในหัวใจนี้ด้วยมาสอน ส่วนมาก มักจะเอาในหัวใจ ความจดความจำที่เรียนมาจากคัมภีร์นั้นคัมภีร์นี้ ยกมาบ่งเป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่หลักธรรมชาติสวด ๆ ร้อน ๆ แห่งธรรมซึ่งเป็นความจริงเต็มโลกธาตุนี้จำอยู่ ในหัวใจนี้ จะไปคว้าที่ไหน ก็เอาขึ้นจากหัวใจนะชี่ ผิดว่าผิด ถูกว่าถูก อาจหาญชาญชัยในสิ่ง ที่มีที่เป็นทั้งหลาย จึงไม่เคยสะทกสะท้านกับการสั่งสอนสัตว์โลกทั่ว ๆ ไป ควรจะสั่งสอน หนักเบาเล็กน้อยเพียงไรเราสอนได้ ว่างั้นเลย ถ้าไม่ควรสอนสอนไปทำไมก็มีเท่านั้น

ขอให้พี่น้องทั้งหลายจดจำเอาธรรมเหล่านี้ นี้เราพูดอย่างไม่สะทกสะท้าน เราทรงไว้
 หมดธรรมประเภทที่กล่าวนี้ จากการปฏิบัติของเราเต็มเม็ดเต็มหน่วยถึงขั้นจะเป็นจะตาย
 เราพอแล้ว ถ้าหากว่าจะเอาที่วิไปถ่ายก็จะเห็นเวลาหลวงตาบ๊วยจะตายอยู่ในเขานุ่น ไม่ทราบ
 ว่าจะกี่ครั้งกี่หน ตั้งแต่เวลาบำเพ็ญตะเกียกตะกายฆ่ากิเลสตัวสำคัญ ๆ ที่เป็นเสนียดจัญไร
 ต่อหัวใจเรานี้มา เป็นเวลานานเท่าไรตะเกียกตะกายมา กว่าจะได้ผลอย่างนี้มาสอนพี่น้อง
 ทั้งหลาย เอามาด้วยความรอดเป็นรอดตายนะ ไม่ได้เอาออกมาด้วยความลู่บ ๆ คลำ ๆ
 แล้วมาสอนพี่น้องทั้งหลายแบบลู่บ ๆ คลำ ๆ นะ เราไม่ลู่บคลำ

ดังที่สอนมาเดี๋ยวนี้อีกดี บาบ บุญ นรก สวรรค์ เราไม่สงสัย มันจ้อยอยู่ในหัวใจแล้วจะ
 มาลบได้ยังไง พระพุทธเจ้าองค์ไหนก็ไม่เห็นมาลบสิ่งเหล่านี้ได้ แล้วเราตัวเท่าหนูก็เห็น
 อย่างเดียวกันแล้วจะไปลบได้ยังไง นอกจากยอมรับพระพุทธเจ้าเท่านั้น เราทั้งหลายเป็น
 ชาวพุทธถ้าเชื่อพระพุทธเจ้าว่าเป็นศาสดาองค์เอก เชื่อกิเลสว่าเป็นภัยแล้ว ก็ให้พยายาม
 ระมัดระวังรักษาตัวเอง แล้วผลประโยชน์จะเกิดขึ้นแก่พี่น้องทั้งหลาย

วันนี้ก็ได้พูดธรรมะพอเบาะ ๆ ไม่ค่อยมากมายอะไรนัก ให้นำไปปฏิบัตินะ เวลา
 ปฏิบัติให้ปฏิบัติแบบเบาะ ๆ นะ ไปถึงบ้าน โอ้ย วันนี้เหนื่อยมากพักผ่อนเสียก่อน ฟังเสียง
 ดังครอก ๆ ไม่เห็นมันเบาะนะเสียงกรน ดังเสียงครอก ๆ ไม่เห็นมันเบาะนะ วันนี้ก็พูดเป็น
 กันเองกับพี่น้องทั้งหลายฟัง หลวงตาอาจหาญจริง ๆ นะไม่ใช่ธรรมดา หัวใจทรงไว้หมด
 ธรรมประเภทที่กล่าวนี้ไม่ได้ธรรมดา เพราะฉะนั้นจึงกล้าพูดว่า ใครว่ามรรคผลนิพพานไม่มี
 บาบไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี กิเลสออกมาจากปากใครให้มา เราจะฟาดปากมัน
 หายหมดทั้งโคตรทั้งเข้มันลงทะเลเลย

เราทรงไว้หมดแล้วสิ่งเหล่านี้มาหลอกเราได้หรือ กิเลสจะหลอกได้แต่คนหลับตา นี้
 เราไม่ได้หลับตานะ มันจ้อยอยู่ในหัวใจเรานี้อย่างมาหลอกถ้าไม่อยากหายว๊านนี้เลย กิเลสตัว
 ไหนเก่งให้มา ว่าบาบ บุญ นรก สวรรค์ ไม่มี พรหมโลก นิพพานไม่มี เอ้ามา เราครองไว้
 หมดแล้วธรรมเหล่านี้มาโกหกเราได้หรือ จะฟาดปากเอาเลยนะ ต้องขออภัยนะไม่พูดอย่าง
 นั้นไม่ถึงใจ เพราะกิเลสมันหยาบโลนมาก เวลากิเลสหยาบโลนธรรมะไม่หนักแก้กันไม่ตก
 ดีไม่ดีไปกราบกิเลสเสียก่อนแล้วขึ้นเทศน์ โอ้ย กิเลสหัวเราะเลย นี้ไม่กราบเวลาจะขึ้น
 ธรรมาสน์

ยังตื่นวันนี้ไม่ได้ไปหาตีกิเลสเสียก่อน ตีกิเลสมันก็จะต้อยตามหัวคนนี่แหละแล้วมา
 ขึ้นธรรมาสน์ นี้ขึ้นเลยแล้วค่อยตีทีหลัง กิเลสอยู่ที่ไหนก็ให้เอาไปพิจารณาเจ้าของนะ วันนี้
 เทศน์เพียงเท่านี้ เบาะ ๆ พอสมควรแล้ว ขอยุติเพียงเท่านี้แหละ เอาละไม่ต้องเอวัง เพราะ
 ไม่ได้ตั้งนโม
